

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL
DOBROGEAN"

Органъ на Българско
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ
За една година . 300 лей
За 6 месеца . . 160 .

125, ВАРНА,
Градската библиот.

Pr. Elisabeta 4 Bazaŋic

Да разтърпимъ съвеститѣ!

Въ всички градове отъ Трансилвания, Банатъ и Буковина се издигатъ мушкетерскитѣ палати — родни домове — на разни малцинствени организации, съградени съ жертвуванията на унгарци, нѣмци, украинци и др.

Само въ градоветѣ, центровете на области, заселени съ румънски граждани отъ български произходъ нѣма подобни сгради. Този е най-страшитѣ белегъ за отжестването на истинска любовъ къмъ народнитѣ работи и душата на нашитѣ българи.

Ние, младитѣ чада на този народъ, искаме да премахнемъ това положение, за което ни се

смятъ и съподаницитѣ ни румънци. Искаме да увѣримъ нашитѣ братя, че всѣки единъ отъ тѣхъ, ако разбере каква голѣма е ползата отъ обединението ни въ здрави надпартийни организации, ако малко, малко поне жертва парични средства бихме облекчили значително съдбата си.

Знаемъ, че това дѣло е трудно, но заради туй ще удвоимъ нашитѣ усилия, галени отъ надеждата, че резултатитѣ ще радватъ всички ни и окуражава ни отъ подирепата, която ще ни окажатъ всички честни съвести, всички добри сърдца и всички горди души!

Новъ ударъ върху земята ни!

Мѣстнитѣ агрономически административни власти отъ Южна Добруджа сж предприели шателни разследвания, за да могатъ да приложатъ чл. 26 отъ Закона за допълнение на Закона за организацията на Нова Добруджа. Този членъ, гласуванъ на 7 юлий 1930 г., гласи: „Ако мѣстния собственикъ не се яви лично една година следъ предаването на комасираната земя да си получи парцела (лота) отъ общинския кометъ съ надлежесъ протоколъ, държавата влиза по административенъ редъ въ владение на поземлената му собственост“.

Известно е, че предаването на комасиранитѣ парцели у насъ не стана по установения редъ: отъ общинскитѣ кометове съ протоколъ. Отъ друга страна, множество мѣстни жители не можаха поради редица, независими отъ тѣхъ причини, да изпълнятъ формалноститѣ за „приемане“ на парцела [лота] си.

Понастоящемъ агрономскитѣ власти, по нареждане отъ горе, ще иззематъ земитѣ на тия наши земеделци.

Нови хиляди хектара ще бъдатъ отнети отъ мѣстнитѣ жители...

Германски м-ръ въ Парижъ

Германскитѣ м-ръ на финанситѣ, който е и управителъ на Народната Банка, д-ръ Шахтъ е понастоящемъ въ Парижъ, където води съ френското правителство важни преговори. За пръвъ пътъ хитлеристки м-ръ отива въ Франция.

ВИНАГИ

пресни зеленчуци всички видове ще намѣрите въ склата на **КОЛЮ ГЕОРГИЕВЪ** ул. „И. Л. КАРАДЖАЛЕ“ 2 — Базарджикъ —

ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

ПРОДАВАТЪ СЕ

НА ИЗНОСНА ЦЕНА

къща съ 3 стаи, дамъ, кладенецъ съ сладка вода, 1500 кв. м. дворъ.

Споразумение
ул. „Ласкаръ Катаржиу“
— Базарджикъ —

Мезгужие!

Вестникитѣ съобщава, че цвѣтъ бѣлезникаво - червенъ въ страната на много място, на второто тримесечие люляктѣ и акациитѣ повторно сж цвѣнали.

Не че се объркаха работитѣ, ами просто на просто и природата взе да подръжава на хората. Защото както народътъ си мѣни цвѣта три пъти на годината по данъчнитѣ тримесечия (въ началото на годината данъкоплатцитѣ до-

тъ, на второто тримесечие пожелтаватъ, а на третото ставатъ мораво-зелени), тѣй и природата почна да се преобразява.

Тѣй че нищо чудно нѣма въ случая: ще цвѣтатъ растенията, ще цвѣтатъ и хората, на добъръ е Господъ, може да вържатъ и плодѣ!

Г-нъ Замфироолу се прощава

Г-нъ Евгений Замфироолу, бившъ депутатъ отъ Калиакренски окръгъ и по-председателъ на Националната организация отъ сжия окръгъ, бившъ членъ на Централното бюро на партията за шефъ на Синия секторъ отъ Букурещъ, е отпразилъ до своитѣ съпартизани отъ Калиакра едно сърдечно писмо, съ което се прощава.

Изказвайки скръбта си, че се раздѣли отъ хората, съ които го свързватъ толкова борби и най-хубви спомени отъ 15 години насамъ г-нъ Евг. Замфироолу пише:

„Азъ се стремяхъ да помагамъ и на мѣстнитѣ жители, и на колониститѣ, мжчейки се да хармонизирамъ интереситѣ ни, като бѣхъ убѣденъ, че служа най-добре по този начинъ интереситѣ на Отечеството си“.

Обръщайки се къмъ колониститѣ г-нъ Замфироолу пише:

„Искамъ да живеете въ разбирателство съ мѣстнитѣ жители — единъ измжченъ народъ, който обича своята бразда, както и вие!“

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принципеса Иляна“ 1 [Шадрфанския площадъ] — Базарджикъ

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ

адвокатъ

На Шадрфанския площадъ срещу гаража, въ уличката за префектурата, подъ кабинета на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ —

Масъ свинска

лой овча и говежда
топена и нетопена

Купуваме на най-добра цена

STR. „I. G. DUOA“ 59 — BAZARJIC

**SUPERAN
CONTRA
DURERILOR**

JAWOL

DE CAP
GRIPĂ
MIGRENĂ
NEURALGIE

„ЯВОЛЪ“ Е НАИ-СИГУРНИЯ ЛѢКЪ ПРОТИВЪ
ГЛАВОБОЛИЕ, ГРИПА МИГРЕНА И НЕВРАЛГИЯ

КНИЖАРНИЦАТА

„ЧАУШЕВЪ“

отъ гр. Силистра

съобщава, че е снабдена съ прочутитѣ
фотографически апарати „WELTA“.

Г. Г. фотографи, любители и амбуланти ще намѣрятъ при най-износни условия и винаги прѣсни стѣкла „VERAX“ и „MIMOZA“, филми, различни размери хартия и картички „JODID“

Сжщо има и всички видове при-
надлежности: картони, сушилня,
триножници, химически кисе-
лини и др.

ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

ПРИ БЪЛГАРИТЪ ОТЪ БАНАТЪ

(Продължение отъ брой 193)

Честъ ми се падна да гостувамъ у учителя *Петъръ Телбисъ*, понастоящемъ пенсионеръ и синъ у д-ръ *Петъръ Телбисъ*, адвокатъ. Широко дворъ, чудно хубаво устроенъ: гиздава градина предъ самия домъ съ най-отбрани цвѣта, поливани отъ помпа, чийто практически направа се дължи на домовладетеля. [Впрочемъ, много отъ ползните и хубави работи въ стопанствата на банатци се дължатъ изключително на творческата имъ изобретателностъ]. Заслонъ, служащъ и за гаражъ на частната кола и алеи за разходка, край които имаше удобни пейки. Самата къща е разпредѣлена идеално: великолепно декориранъ съ цвѣта и лияни прустъ, широка трапезария, спалня, салонче и кухня. За двама души въ село това жилище, наистина, очудва съ своето удобство, наредба и красота. Отпосле констатирахъ, че всички жилища на банатци сж също така красиви, хубаво обмислени и удобни, въ много къщи видѣхме пияна и рсяла, а въ почти всички имаше мека мебелъ! Но това, което ми направи поразително впечатление бѣше обстоятелството, че почти всички постелки, покривки, завеси и пр. бѣха изработени и изтъкани въ дома на чисто български стилъ съ прекрасните наши шевици и орнаментировки. Дори покривката върху пишущата машина бѣше съ българска бродерия!.

Домакините — и стария и младия — проявяваха къмъ мене такова изключително внимание, на каквото не съмъ билъ предметъ и въ най-любимата ме срѣда. Моите съпътници ми разказаха, че и съ тѣхъ е било сжщото. Пословичната българска гоприемностъ е намѣрила своя последенъ изразъ у тия тѣхъ далечни братя.

Следъ пладне следваше начертаната програма. Предъ внушителния паметникъ, на който съ голѣми латински буйви стоеше надписъ: „За поменъ на у боя покойните юнаци“ се бѣше събралъ хиляденъ народъ да чуе своите водачи.

Редактора г. К. Телбисъ, младъ, крайно енергиченъ човѣкъ, съ рѣдки дарования и неизчерпаема предразположба къмъ инициативи, откри събранието и предложи за председателъ г-нь д-ръ *Петъръ Телбисъ*. Срѣдъ бурни ръкоплескания, младия адвокатъ, обещаващъ съ своите положителни качества да се пре-

върне въ скоро време въ единъ отъ достойните водачи на тия достойни граждани, обясни значението на днешния день, описвайки на кратко миналото на банатци, като обясни, че прозвището „пъкене“ не е правилно, тѣй като „ние не сме освенъ чистокръвни българи, напуснали пазвите на гордия Балканъ преди 200 години, подгонени отъ черната турска тирания“.

„Българи сме, българи сме!“ завикаха стотици гласове.

Следъ като бѣше дадена и менъ думата, говориха възторжено двамата заслужили представители на с. Винга: г. г. инж. *Антонъ Держенджинъ* и адвоката *Антонъ Лебановъ*. Тѣ подчертаха пълната солидарностъ не само между банатските българи, но и между всички сънародници отъ Кралството, изказвайки горецата си вѣра, че всички българи скоро ще си подадатъ ръка за обща дейностъ. Представителя на селата *Брещя* и *Дента* адвоката г. *Антонъ Чокани* поднесе поздрава на братята отъ своя роденъ край и завърши съ внушителния лозунгъ: „Когато се събереме подъ единъ общъ покривъ, тоя на нашата могща организация, чакъ тогава ще разбереме каква сила представляваме, която ще ни вдъхнови за благородни

граждански прояви!“

Отново вземайки думата редактора г. *Кароль Телбисъ*, който следъ като ме удостои съ незаслужената честъ да каже нѣколко ласкави думи за менъ, пламенно формулира клетвата, че „между насъ отъ днесъ ще съществуватъ непривинни връзки, които ще ни сближаватъ, уеднаквяватъ и сплотяватъ“. Председателствующия г-нь д-ръ *Телбисъ* предложи и събранието единодушно реши: 1) Всѣка година на тая дата да се празнува *Българския* день. До година това да стане въ *Винга* и 2) Редакцията на „Гласника“ се наотварва съ уреждането на юбилея за 1938 г.

Последва „веселата частъ“: пѣвческите д-ва отъ *Бешеновъ* и *Винга* изпълниха мѣстни български пѣсни, които ни дълбоко затрогнаха съ своята искреностъ, сочностъ и чудно хубавъ български езикъ. Пожарната команда, съставена отъ доброволци, само българи отъ селото, направи нѣколко интересни демонстрации. Вечерта, въ салона бѣше организирано танцово веселие, кждето за пръвъ пътъ видѣхъ необикновено красивите мѣстни български игри, които обединяватъ елементитъ на ржченицата съ унгарския чардашъ. (Следва)

ВЪ ИСПАНИЯ ТЕКАТЪ РЪКИ ОТЪ КРЪВЪ

Братоубийствената война ще продължи много

Съобщенията, които се получаватъ за кръвопролитните битки въ Испания относно победата на едната, или другата страна трѣбва да се приематъ съ известно съмнение. Тѣй както въ Испания воюватъ „бѣли“ и „червени“, така и цѣлия европейския печатъ е раздѣленъ на две, симпатизиращи една на друга страни и разгласяватъ ония съобщения, които имъ харесватъ.

Едно е явно: цѣлата испанска земя е потопена въ кръвъ. Градове и села горятъ, унищожаватъ се, рушатъ се стари, исторически манастири и храмове, въковни паметници на една блѣскава култура, безпощадно се убиватъ свещеници, старци, жени и деца. Зловещиятъ призракъ на безпощадната братоубийствена война се носи въ цѣлия полуостровъ и вѣщае още по-стра-

хотни и пълни съ ужасъ дни.

Презъ великата война испанскиятъ народъ не ладе нито една човѣшка жертва. Днесъ, обаче, Испания богато се разплати на алчния *Моллохъ*.

Около *Ирунъ* се водятъ репителни битки. Участвуватъ артилерия, танкове, метала. Картечиците косятъ. Бойните полета сж покрити съ трупове и двѣтъ страни зараво се държатъ. Кратките и лачнически съобщения на главнокомандуващите сж ясно: борба до край, до последна капка кръвъ.

Националиститъ, по всичко изглежда, ще удържатъ крайната победа. Защото почти всички по-главни центрове сж паднали въ тѣхните ржце и навредъ преодоляватъ.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Копнежътъ къмъ свобод

е глаго божественъ

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТЪ МИНАЛИЯ БРОЙ)

РИЦАРЪТЪ НА СВОБОДАТА

Въ вихъра на съдбата силе едно спасително слово, жертвата велика то пази отъ срамна забвѣта; че видение шепнѣщо е въ страданието старо и ново свободата човѣшка е тази народа величава. Който не е разбралъ, че въ тревожния, земенъ спортъ изворътъ свещенъ е на щастиято, копнежа, той живѣлъ е тука безъ любовъ, слънце, безъ прѣ и ще остане робъ забравенъ въ борбата и стремежа. Съ слъзи и кръвъ написана е книгата житейска, знакътъ творещъ на живота е адската уплаха; доблестта и Богъ на земята останаха мѣла библией най-добритъ паднаха, страхливците не измръха. Само рицарътъ напредъ маршира безъ страхъ, коленародно го измѣняватъ мѣла, студъ и лѣтень зно идеалътъ се ражда единствено въ човѣшкото страдане за него той ще пожертвува богатства и покой. Рицарътъ летящъ не се нуждае отъ факелъ и кърва пжтѣтъ си намира неуморно въ всѣки земенъ кътъ, отъ Бога той човѣшки водачъ е тука призовавъ: стжжикитъ му не изчезватъ и следъ неговата смъртъ. Съдбата не познава отидѣхъ, милостъ, нерасна е бор хората сж слаби, но и безъ свѣтаща пжтеводна звез рицарътъ гордъ пжтува все напредъ въ тмнината — готовъ да издиша и последната жизнена следа. Не за слава суетна въ живота, за богатства и пар него не плашатъ пропасти дълбоки, опасности безъ той изди непрестанно презъ планини, води и гори съ глава издигната нагоре, погледъ насоченъ напредъ. Пжтѣтъ е далеченъ, мжченъ, недаващъ отидѣхъ и пощ той му се мърка и изчезва въ мѣла зловецъ, здрачъ за него намъ гозорятъ подвизи и томоуе — грамада, духътъ на свободата е този неуморимъ ездачъ. Само силниятъ побеждава въ жизнения бѣгъ нерадъ, а не който въ живота си ржжа за молба простира, затова рицарътъ не поглежда надолу и назадъ: той язди стихийно все напредъ, низга не се спира. Внезапно облаците раздѣля шумящъ бжждоносенъ мѣ свѣтлавица озарява рицарътъ безстрашенъ, силъ: тжжата въ погледа му огненъ, на коня морниятъ даж доказватъ, че далече е още жвѣланата, свѣта целъ. Пжтѣтъ зловецъ припречва буйна, придошла вода, а ездачѣтъ е уморенъ, че дни и ноци пжтува, той впуца се бѣсно съ сетната борческа следа решенъ да умре достойно, или отплатѣтъ да преплува. Конѣтъ се плъзга тежко, прѣхтящъ надъ водата — природата е жестока, но юнашката смъртъ е свѣтъ последниятъ дѣхъ изблѣскватъ дробовѣтъ и устата рицарътъ сломенъ потѣжа въ водата студена. Ездачѣтъ и конѣтъ на брѣга изхвърлиха вълнитъ на другия день щомъ утихнаха земя и небосклонъ, макаръ и изгаснали напредъ гледаха на мъртвия очитъ въ смъртъта си той прѣгърналъ бѣ вѣрния си конъ. Народѣтъ казва всѣкому, който тука подмине: ездачѣтъ още живѣе, макаръ животѣтъ да е краткъ, следъ много дни и ноци, следъ хиляди години рицарѣтъ е само отпжтувалъ още по-нататѣкъ. Конникѣтъ безстрашенъ погълнаха нѣкога вълнитъ, но стжжикитъ му сияятъ вѣчно въ далечния предѣлъ: намъ показватъ мжчитъ спашително озаряващи бушнъ че мъртавъ е рицарѣтъ, но жива е неговата целъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2

Дирекцията на Бѣлг. Ч. Дев. Гимназия отъ Базарджикъ, обявява за знание на ученикитъ и родители имъ, че записванията за новата учебна 1936 година започватъ на 26 августъ т. г.

При записването всѣка ученичка внася такса 60

Ученикитъ отъ I кл. се задължаватъ да прижжтъ при записването следните документи: 1) свѣтелство за IV отд., 2) кръшелоно свѣдетелство, 3) влечение отъ регистъра за раждането, 4) свѣдетелство за вакцинация.

Директорка: Г. И. Кузманова

КАКВО РАЗПРАВЯТЪ МЛАДИТЪ

ЗАЩО НАПРАВИ ТЪЙ?

Родна земя,
въченъ блънъ,
Малъкъ залъкъ,
но сладъкъ.

При залъзъ слънце. Децата на бай Петко играеха весело въ голѣмия двѣр, въ който за пръвъ пътъ видѣха лазурнитъ лъчи на родното слънце и който е препълненъ отъ всички земни блага. Зеръ срамота е такъвъ богатъ човѣкъ, като него, да нѣма стадо овце, ято гжски; ще се ситятъ хората, мързеливъ е ще кажатъ. Тази година Господъ ще изпълни мечтата му. Обхванатъ отъ примамливитъ блѣнове на подмамващитъ агенти, той чакъ годенъ моментъ да се изсели. Отъ кога чакъ той такъвъ плодъ. Какви надежди възлага на тази реколта.

Една вечеръ, връщайки се отъ тежката полска работа, той откри своята замисль, своитъ планове на стрина Петковица. Тя се уплаши, горката. Замоли го да не прави такива лудории, тъй като тя е чувала за патилата на другитъ изселници.

— На стари години гладни ли искашъ да останемъ? — му каза тя. Но бай Петко остана твърдъ на решението си.

— Тъй било то — рече той — вие женитъ какво разбирате? Съ вашия глупавъ умъ ще накарате човѣкъ да подлудей. Омръзна ми вече тука, не е за живѣне, искамъ подъ друго слънце да живѣя, ще продамъ всичко и ще се махна, па каквото Богъ даде.

Не можа никой да го склони. Остана непоколебимъ. Продаде всичко, забра разплакана жена и дребни деца и се махна. Къде отиде той? Отиде да страда, омръзнала му бѣ родната земя. Отиде далеко, заседна въ едно малко селце. Купилъ бѣ една вежта кжичка, защото нѣмаше друга за купуване, никой не продава. Потърси да купи ниви, всѣкой казва нѣма, най-после намѣри едни каменливи, пѣсчливи. Но принуденъ бѣ да ги купи, защото трѣбва да се сѣе, какво ще прави безъ храна.

Всичко купува, паритъ отиватъ. Една сутринъ осъмнаха безъ една стотинка. Не добъръ е Господъ, си каза той. Добъръ е за тѣзи, които си пазятъ родното мѣсто, а за такива, като него, изглежда не бѣ добъръ. Не стана храната, нѣма за ядене, трѣбва да се купува. Продаде крава, продаде конь. Двора опустѣ. Не се чува веселия

глъчъ на децата. Не се чува подплашеното кудкудакане на кокошкитъ, нѣма го веселото блѣне на овцегъ. Обеднѣ той, свѣтътъ му стана кривъ. Стрина Петковица, разплакана, всѣка вечеръ му надумва:

— Защо направи тъй, защо продаде тамъ?

Той загриженъ, тежко отговаря: — Да бѣхъ те послушалъ, друго щѣше да бжде сега, но на, имало глава да пати.

Следъ нѣколко години една каруца спрѣ предъ кафенето на родното му село. Но никой не полюбопитствува да види кой дойде. На другия денъ се разнесе вестъта изъ селѣ, че Петко, първенеца на селѣто, се върналъ, но сега е вече сетенъ сиромашъ, защото е праросалъ всичко. Дойде въ роденъ край, тукъ всичко му се видѣ познато, всичко весело, но той се видѣ чуждъ между съселанитъ си. Никой не го подпомогна, дори и роднинитъ му. Децата му останаха голи, гладни, той бѣ принуденъ да стане говедаръ. Друга работа нѣма, защото нивитъ му бѣха въ чужди ржце. Остана той такъвъ и до последния си часъ. Наказанъ бѣше, защото се отрече отъ родното си мѣсто, отрече се отъ близкитъ и познатитъ, а най-вече, отрече се отъ спокоенъ и добъръ животъ.

И умрѣ сиромашътъ съ заветнитъ думи на жена си: — „Защо направи тъй, защо не ме послуша и продаде всичко отъ тамъ?“

Росенъ

ШИВАЧИ,

ВНИМАВАЙТЕ!

Отъ 1 септемврий ще намѣрите първокачествени и всѣкакви видове шивашки артикули — фурнитури, на цени конкурентни, при

ПЕТЪРЪ НИКОЛОВЪ
шивачница — ул. „Кароль“
№ 14 — Базарджикъ (до бирария „Алба - Юлий“)

Търся да закупя

дюкянъ съ едно отдѣление.

За предпочитане въ центъра на града.

Споразумение редакцията

ВЪСТЪ

— Наскоро предстои свикването на Конгреса на малцинствата въ Женева. Малцинственитъ организации отъ всички страни изпращатъ свои делегати, представители и наблюдатели.

Отъ страна на унгарското малцинство отъ Румѣния ще делегира за този конгресъ г. Кароль Телбисъ, редактора на „Бачатски Български Гласникъ“

Българското малцинство отъ Румѣния ще делегира за този конгресъ г. Кароль Телбисъ, редактора на „Бачатски Български Гласникъ“

— Г-нъ Ионъ Нейку (четете: Иванъ Нейковъ) пише статия въ Кюстендженския ежедневникъ „Доброджа жуна“ за новозлѣзлото въ София списание „Родна Добруджа“. По този поводъ нѣвгашния българинъ скърца зжби къмъ нѣкакви, шовинистически агитатори, които смушаватъ болното му въображение на нещастенъ ренегатъ

— Въ управителния комитетъ на Земедѣлската камара отъ окръгъ Четатя Алба (Бесарабия) сж избрани и българитъ: Т. Георгиевъ, П. Лускаловъ, Н. Терзиевъ, Илия Стояновъ, Ианъ Щърбуловъ, Н. Начевъ, Н. Неповъ, М. Димитровъ, Ив. Домусчиевъ и Д. Диновъ.

Въ далечна Бесарабия българитъ уѣятъ да отстагъ достойно своитъ граждански права, а въ Добруджа водятъ борби помежду си...

— Електрическата централа отъ града ни се строи най усиленъ. Общинаритъ ни уѣряватъ, че до срѣдата на октомврий месецъ ще бжде готова. Дано свѣтне и въ нашия градъ!

— Използвайки по-добрата реколта презъ тази година бирническитъ органи сж решили да събиратъ всички недобори. Ето защо, въ селата ежедневно се уреждатъ скандални сцени, понеже нашитъ селяни не сж успѣли още да си продадатъ храната. И тази година отъ берекета хаиръ нѣма да се види...

— Единиятъ отъ крадцигъ, които обраха желѣзарския магазинъ на г. Ст. П. Смоковъ, е задържанъ. Предполага се, че той ще направи важни признания, по които ще се разкриятъ много отъ извършенитъ кражби въ града ни.

Както неуспѣхътъ на обира, така и залавянето на крадеца, се дължи на будността на д-ство „Нощна Стража“.

— Отъ Силистра съобщаватъ, че въ с. Грамотя се е случило страшна злополука. Жителитъ Василъ Василевъ и Петъръ Куртевъ, когато изкопавали една изба, прѣста се срутила и ги притиснала. Притеклитъ се на помощъ селяни ги изкарали полумъртви.

— Обръщаме внимание на надлежнитъ общински власти, че агентитъ безразборно и по единъ крайно нежелателенъ начинъ събиратъ такси отъ селянитъ, които идватъ да продаватъ дини и други продукти. При вземането на таксата се правятъ истински сѣлки; започватъ отъ 60 лей, та колкото могатъ да откопчатъ. Освенъ това, за една каруца дини, които едва струватъ 90 — 100 лей, се иска 60 лей!

— Редакцията на „Добруджански гласъ“ си дѣнъ вестникъ продава. Постяване веднага.

— Нашиятъ младъ гражданинъ г. д-ръ Ц. Господинска вършилъ Софийския медицински факултетъ, е изжалъ колоквиума си Букурещкия медицински факултетъ съ отличие и най-похвални съобщения отъ професоритъ си. Младиятъ лѣкаръ ще се устрои на лѣкарска практика въ града ни, на ул. „Елдулеску“ 2.

— На 14 т. м. Кръстенъ, въ с. Шабла се крива обичайния сборъ случая шабленци прав голѣми приготовления и чакватъ много гости.

— Въ мѣстното житище търговцитъ вздържатъ да купуватъ зърнени храни. По таячина се подбиватъ и цѣтѣ. Сжщото положение въ другитъ житни тържища изъ окръга. Днесъ нитъ сж следнитъ: зимца 3.80 — 4.00; пролѣрапица 4.20 — 4.60; цената на другитъ храни сж промѣнени.

ПРОДАВАМЪ

48.6097 хектара на въ землището на с. Дулестъ, Кавалийска община

Стеф. Балтаджиевъ

СИЛИСТРЕНСКО БЪЛГ. ЧАСТНО ПЪРВО НАЧАЛНО УЧИЛИЩЕ СЪ ПРАВО НА ОБЩЕСТВЕНА

СЪОБЩЕНИЕ

Записването на ученицитъ и ученичкитъ при Българското Частно Първоначално училище съ право на общественостъ въ гр. Силистра за новата 1936—1937 учебна година ще започне ВТОРНИКЪ — 1 септемврий и ще продължи до СРЪДА — 9 септемврий включително. Записването ще става въ канцеларията на училището всѣки работенъ денъ отъ 8 до 12 часа преди пладне и отъ 2 до 5 часа следъ пладне.

Дирекцията съобщава на родителитъ за знаятъ следното:

1. Понеже броятъ на ученицитъ е точно определенъ записването може да се прекрати и преди 9 септемврий, а числото бжде попълнено.
2. Родителитъ на следвалитъ вече ученици да побзатъ и ги запишатъ, за да не бждатъ измѣстени. Дирекцията не запазва мѣста. При записването на деца отъ II, III и IV отдѣления — да се явятъ само родителитъ — при сжтветието на децата отъ тия отдѣления не е необходимо.
3. Записването става лично отъ родителитъ на децата.
4. Записването на ученици и ученички за I отдѣление става въз основа на бюлетина за раждане или извлечение отъ акта за раждане или крѣщелно свидетелство. Децата отъ I отдѣление трѣбва да се явятъ при записване заедно с родителитъ си.
5. Ученици, родителитъ на които не сж доизплатили миналогодишната си училищна контрибуция, нѣма да бждатъ записани.
6. При записването всѣки родителъ внася подвѣстъ отъ определената му минала годишна контрибуция. За новозаписанитъ се внася 50 лей.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА